

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Μετά θλίψατος ἀγγέλλομεν τὸν κίρνίδιον θάνατον τοῦ ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς λατινικῆς φιλολογίης Σπυρίδωνος Βλάχου, συμβάντι τῇ 17 Μαΐου, βραχὴν χρόνον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εικοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἀναρτίσεως τῆς καρποφόρου αὐτοῦ πανεπιστημιακῆς διδασκαλίας. Ὁ μεταστὰς εὐ μόνον τὴν μελέτην τῶν λατινικῶν γραμμάτων προήγαγε παρ' ἡμῖν διὰ μελετῶν περιπουδαστῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς ἑλληνικὰς μελέτας ὑπῆρξεν εὖ ἤτιον ὄντιος. Τῆς δὲ παρυσίης αὐτοῦ παιδείης ἀπαγεύσαντο πολλοὶ καὶ εἰ ἀναγνωστικὸν τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος, εἰς ὃν προθύμως προσεῖχε τὴν συμβολὴν αὐτοῦ διὰ παρατηρήσεων, διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων.

Φίλοι καὶ μαθηταὶ τοῦ μεταστάντος, τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ, συνακρότησαν ἐπιτροπεῖαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πλωτάρχου κ. Μιχαὴλ Γούδα πρὸς συλλογὴν ἐράνων χάριν δημοσιεύσεως ἀναμνηστικοῦ τεύχους, περιέχοντος δικτριδῆς ἐπιστημονικῆς. Αἱ ἐπιστημονικαὶ πραγματεῖαι καὶ αἱ ὕλικαὶ συνδρομαὶ ἀποσταλλῶνται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς ἐπιτροπεύας κ. Σκαύφ Ζαρδῶ (ὄλιος Ἀγγέλιου ἀρ. 9).

— Ἐπὶ τῇ κατὰ μῆνα Μάρτιον τοῦ ἐναστῆτος ἔτους μετὰ εικοσιπενταετητὴ ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικὴν ἐρασον ἀποχωρήσει τοῦ κ. Γουλιέλμου Διτρυπαλῶ ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου συνῆστη ἐπιτροπεύα, ἣς μετέχουσι καὶ Ἕλληνας ἀρχαιολόγοι, χάριν συλλογῆς ἐράνων πρὸς ἔβρυσιν χαλκῆς αὐτοῦ προτομῆς ἐν αὐτῷ τῷ Ἰνστιτούτῳ. Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται μέχρι τοῦ τέλους Αὐγούστου εἰς τὸν ταμίαν τῆς ἐπιτροπεύας κ. E. Burgardt ἐν Βερολίνῳ (W. 50, Ansbacherstr. 46). Μεταξὺ τῶν συναειργκόντων προθύμως ἐπὶ τῇ εἰσργίῳ τοῦ προτάσεως Σπυρ. Λάμπρου καταλέγεται καὶ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, τιμῶν τὸ ἔργον τοῦ δικτριποῦς ἐπιστήμονος καὶ φίλου τῆς Ἑλλάδος.

— Τῇ 5/18 Δεκεμβρίου ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ ὁ γυμνασιακὸς καθηγητῆς Θεόδωρος Preger, γνωστότατος ἐπὶ δικφόρῳ δημοσιεύσει ἀναγομένης εἰς τὴν βυζαντιακὴν γραμματικολογίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ κατὰ τὰ Πόστρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν αὐτῇ κτισμάτων καὶ τὴν τοπογραφίαν τῆς πόλεως. Ὁ μικρακρίτης Preger ἠσχολεῖτο τὸν τελευταῖον χρόνον περὶ τὴν σύνταξιν νέου καταλόγου τῶν ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς Βασιλικῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μονάχου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπερχαίωμένου καὶ ἐν πολλοῖς ἀτελοῦς καὶ ἐσφαλμένου καταλόγου τοῦ Ἰγνατίου Hardt.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τὸν διὰ Β. Δικτάγματος τῆς 26 Ἰουλίου διορισμὸν τοῦ τέως ἐφόρου τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἀδριαντοῦ Ἀδριαντοῦ ὡς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς βυζαντιακῆς τέχνης καὶ βυζαντιακῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ. Ὁ κ. Ἀδριαντοῦ εἶνε πολλαχῶς γνωστός εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος ὡς ἀρχαῖος μαθητῆς καὶ πολῦτιμος συνεργάτης τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ. Οὐδαμῶς δ' ἀμφιβάλλομεν ὅτι εὐδοκί-

μῶν ἐν τῇ ἀνκτεθείσῃ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐντολῇ, θέλει μετὰ μὲν συντελέσει εἰς τὴν παρ' ἡμῶν προαγωγὴν τῶν βυζαντικῶν μελετῶν.

— Οἱ ἐν Ἐρμούπολει κ. κ. Παρ. Γ. Ζερλέντης, Ι. Κ. Βογιατζῆδης καὶ Ι. Β. Κατσουρός ἀδημοσίωσαν ἀγγελίαν περὶ τῆς προσεχοῦς ἐνάρξεως τῆς ἐκτυπώσεως περιοδικῶς ἐπιγραφομένου «Νησιωτικά». Τὰ Νησιωτικά σκοπὸν θὰ ἔχωσι τὴν ἐκδοσὴν ἑραυρῶν ἀναφερομένων τοῦτο μὲν εἰς τὰς Κυκλάδας, τοῦτο δὲ εἰς τὰς ὑπὸ τὴν Τουργικὴν διατελούσας νήσους τῆς Μικρῆς Ἀσίας, περίπου δὲ ἅλα δὴ τὰς νήσους εἶται κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς βυζαντικῆς περιόδου ἀπετέλουν τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν τὴν γνωστὴν ἐκ τοῦ Ἱεροκλέους ὡς ἐπαρχίαν τῶν νήσων. Ἐκαστὸς τόμος θάῃκαρτίζηται ἐξ εἴκοσι τεσσάρων τοῦλάχιστον τοπογραφικῶν φύλλον μετὰ τῶν ἀναγκαίων εἰκόνων, κλισμοειδῶν, κινάκων καὶ θὰ ἐκδίδηται εἰς τρεῖς τετραμηνιαῖα τεύχη, τιμώμενος δραχμῶν ἐκτὼ. Ὡς δαῖγμα τοῦ μέλλοντος ἀληθῶς ἀξιολογώτατος δημοσιεύματος, εἰς τὸ εὐχόμεθα συναδελφικῶς τελεῖσθαι ἐπιτυχίαν, παρέχουσιν οἱ ἐκδοταὶ ἐν τῇ ἀγγελίᾳ αὐτῶν τὰς ἐπιγραφὰς ἀξιολόγων μελετημάτων ἐν αὐτῷ δημοσιευθευμένων, οἷα τὰ τοῦ κ. Ζερλέντου Ἱστορία τριάκοντα ἐτῶν τῆς νήσου Μυκόνου (1676-1700). — Περὶ τῆς ἐν Μυκόνῳ ἐλληνικῆς σχολῆς. — Ἡ Σέρικος πατριαρχικὴ ἐξουσία. — Πατριαρχικὰ γράμματα τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Μήλου μοναστηρίου Ἁγίου Ἰωάννου Σιδερίκου. — Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν σουλτάνων δεθέντων τοῖς νησιωταῖς ἀχτιναμάδων. — Θεοφάνης Μαυροκορδάτος μητροπολίτης Παροναξίας. — Ἰακώβου δὲ Μιλλῆ, μεγάλου μαγίστρου τῶν ἐν Ῥόδῳ ἱπποτῶν, γράμμα περὶ τοῦ ἐν Νάξῳ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου. — Γράμματα τῶν Φράγκων δουκῶν τοῦ Λίγκιου παλάγου. — Σουλταῖν τοῦ Σαλήμου συνθήκη μετὰ τοῦ τελευταίου Φράγκου δυνάστου Ἀνδρ. Σουμπαρίσκ. — Ἰγνάτιος Ῥόσας τελευταῖος Λατῖνος ἐπίσκοπος Ἄνδρου καὶ τοποτηρητὴς τῆς ἐπισκοπῆς Σύρου. — Ἐκκλησιαστικὴ διαφορά Ἑλλήνων καὶ Φράγκων ἐν Θήρᾳ. — Τάξις ἱεραρχικὴ τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν τῶν ὑπὸ τῇ Ῥοδίῳ μητροπόλει τελεσασῶν ὑπὸ δὲ τοῦ κ. Ι. Βογιατζῆδου Ἑρμηνεῖα χριστιανικῶν μνημείων ἐκ τοῦ μουσείου Ἄνδρου. — Συμβολαὶ εἰς τὴν ἀκπαίδευσιν τῶν νησιωτῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας. — Βιογραφικὰ σχεδιάσματα ἐπιφανῶν νησιωτῶν. — Μοναστηριολογία Ἄνδρου. — Κεφάλαια ἱστορίας τῶν νησιωτῶν. — Πρὸςθεῖκαι εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Μαυρογενῶν. — Χριστιανικαὶ ἐπιγραφαὶ Ἄνδρου τοῦ δὲ κ. Ἰωάννου Κατσουροῦ Ἱστορικὰ (γλωσσικά, τοπογραφικά, τοπωνυμικά, οἰκογενειακά, γενεαλογικά, κοινωνιολογικά κτλ.) ἐκ τῆς μελέτης νοταριακῶν ἐγγράφων τῶν νήσων. — Συλλογὴ ναξιακῶν παροιμιῶν. — Δημιῶδη νησιωτικὰ ποιήματα. — Τὸ ναξιακὸν γλωσσικὸν ἰδίωμα. — Ποικίλα λογογραφικὰ τῶν Κυκλάδων. — Τοπωνυμικὸν τῆς νήσου Νάξου.

Οὐ μόνον δὲ ἡ περισπούδαστος ὕλη τοῦ νέου περιοδικῶ καθιστάται αὐτὸ ἄξιον πάσης συστάσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ τῶν προηγουμένων πεποιθησις ἡμῶν περὶ τῆς ἐρεῦνης τῶν ἐκδοτῶν ἕνεκα τῆς κεκτημένης μὲν ἤδη καίρας τοῦ ἀρχαίου φιλιότορος κ. Ζερλέντη, τῆς μεθοδικῆς δ' ἐν τοῖς πανεπιστημιακοῖς φροντιστηρίοις μορφώσεως τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ καὶ διακρυσπῶν ἡμετέρων μαθητῶν κ. κ. Βογιατζῆδου καὶ Κατσουροῦ.

— Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 8 Ὀκτωβρίου θέλει συνελθεῖν ἐν Ῥώμῃ τὸ Γ' Διεθνὲς Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον μετὰ τὸ Α' τὸ συγκατεθέν τῷ 1905 ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ Β' τὸ συναλθὲν ἐν Κατρῶ τῷ 1905. Καὶ ἡ μὲν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΜΟΝ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΕΤΣΙΟΣ
 ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΑΣ Κ.Τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

προεδρία τῆς ὀργανωτικῆς τοῦ Συνεδρίου τούτου ἐπιτροπίας ἀνετέθη εἰς τὸν γενικὸν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν Ἰταλίᾳ κ. Κορράδου Ricci, ἡ δὲ γενικὴ γραμματεία εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας κ. Λούκιον Μαρτινίην. Δικραθέθῃ δὲ τὸ Συνεδρίον εἰς δώδεκα τμήματα, τὰ εἴη· α) Προϊστορικὴ καὶ προϊστορικὴ ἀρχαιολογία, β) Ἀνατολικὴ ἀρχαιολογία, γ) Προελληνικὴ ἀρχαιολογία, δ) Ἀρχαιολογία ἰταλικὴ καὶ τυρρηκικὴ, ε) Ἱστορία τῆς κλασικῆς τέχνης καὶ ἑλληνικαὶ καὶ ῥωμαϊκαὶ ἀρχαιοτήτες, ς) Ἐπιγραφικὴ καὶ παπυρολογία, ζ) Νομισματικὴ, θ) Μυθολογία καὶ ἱστορία τῶν θρησκευμάτων, ι) Ἀρχαία τοπογραφία, ια) Χριστιανικὴ ἀρχαιολογία καὶ ιβ) Διοργανώσεις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐργασίας.

Εἰς τὸ Συνεδρίον τούτο ὄρισαν ἀντιπροσώπους αὐτοῦ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ καθηγητῆς κ. κ. Σκυρ. Π. Λάμπρον, Νικόλαον Γ. Πολίτην, Παν. Καθδαδῖαν καὶ Γεώργιον Δέρβον. Οἱ αὐτοὶ δὲ μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Μ. Μπαλάνου, τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, θέλουσιν ἀντιπροσωπεῦσαι ἐν αὐτῷ καὶ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

— Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου θέλει συνέλθαι ὁμοίως ἐν Ῥώμῃ ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 8 Ὀκτωβρίου τὸ Γ' Διαθῆναι συνέδριον τῆς Ἱστορίας τῆς τέχνης. Δικραθεῖται δὲ τὸ συνέδριον τούτο εἰς τέσσαρα τμήματα, τὰ εἴη· α) Ἱστορία τῆς παλαιοχριστιανικῆς καὶ τῆς μεσαιωνικῆς τέχνης μέχρι τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος, β) Ὁ δέκατος τέταρτος αἰὼν, γ) Ἱστορία τῆς τέχνης ἀπὸ τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν καὶ δ) Μεθοδικὴ τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης, γενικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν καλλιτεχνημάτων, εἰρευνᾶν περὶ τῶν ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ τεχνικῶν τρόπων, διοργανώσεις τῆς κοινῆς ἐργασίας. Τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπείας ἐπιτροπείας τῆς ἀντιπροσωπευομένης τὴν πολυμελῆ διοργανωτικὴν ἐπιτροπείαν πρόεδρος εἶναι ὁ ἀκκαδημάχος ἐν Ῥώμῃ καθηγητῆς κ. Ἀδόλφος Βεντούρης, γενικὸς δὲ γραμματεὺς ὁ κ. Ροβέρτος Παπίνης.

Ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ θάντιπροσωπεύσῃ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον ὁ καθηγητῆς Σκυρ. Π. Λάμπρος, εἰς ὃν μετὰ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Δημητρίου Κακλαμάνου ἀνετέθη καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

— Εἰς ἀνταπόθεσιν τῆς φιλοφροσύνης τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ γαλλικοῦ Λουγδούνου (Lyon), ἀποστείλαντος εἰς Ἀθήνας τοὺς καθηγητὰς αὐτοῦ καὶ κοσμητορας τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ τῆς τῶν Φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν κ. κ. Λουδοβίκου Hugoungeng καὶ Κάρολον Déperet, οἵτινας ἐδίδαξαν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ ἰατρικὰ καὶ γεωλογικὰ μαθήματα, ἡ Σύγκλητος τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἐγνω νάναθέσῃ τὴν ἐν Λουγδούνῳ διδασκαλίαν πανεπιστημιακῶν μθημάτων εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς Νομικῆς Σχολῆς κ. κ. Ἀνδρέαν Ἀνδρεάδην καὶ Νικόλαον Σαρίπολον καὶ εἰς τὸν τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς Σκυρ. Π. Λάμπρον. Καὶ ὁ μὲν κ. Ἀνδρεάδης θέλει διδάξει περὶ τῆς ἱστορίας τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ δὲ κ. Σαρίπολος περὶ τοῦ νέου ἑλληνικοῦ συντάγματος καὶ ὁ Σ. Λάμπρος περὶ τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προόδων τῶν βυζαντινῶν μελετῶν.

— Ἄμα τῷ πέρατι τῶν ἑορτῶν τῆς ἐβδομηκοστῆς πέμπτης ἀμφιστηρίδος τοῦ

Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ 15^{ου} Διεθνoῦς Συναδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν ἢ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Συναδρίου Σπυρ. Η. Λάμπρος διὰ Ν. Δικτάγματος τῆς 10 Ἀπριλίου προήχθη εἰς ἀνώτερον ταξίαρχον τοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος. Εἰς τὸν αὐτὸν εἶχε ἀπονεμηθῆ πρότερον ὁ ταξίαρχος τοῦ γερμανικοῦ τάγματος τοῦ Στέμματος, ὀλίγον δὲ κατόπιν ἤβηθη τοῦ ἀνωτέρου ταξίαρχου τοῦ Αὐστριακοῦ τάγματος τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ καὶ ἀνωτέρου ταξίαρχου τοῦ ἰταλικοῦ τάγματος τῶν ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου.

— Ἡ Πρυτανεῖα τοῦ Πανεπιστημίου ἐξέδωκε τὴς ἐξῆς ἀρκοηοῦσαις ἱστορικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν διαγωνισμῶν

Α΄.

Τῆ συστάσει καὶ χορηγίᾳ τοῦ φιλογενoῦς κ. Εὐσταθίου Εὐγενίδου ἐπὶ τῆ ἐδoμαχιαστῆ πέμπτῃ ἀμφιστηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐπιθυμοῦντος νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν γνῶσιν τῆς πατρίου ἱστορίας, προκηρῶσονται τρεῖς ἱστορικοὶ καὶ λογογραφικοὶ διαγωνισμοὶ ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ὅροις.

1) Προκηρῶσεται διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφεὴν Ἱστορίας καὶ Λογογραφίας τῆς Ῥαιδεστοῦ ἐπὶ βραδείᾳ χιλίων δραχμῶν.

2) Προκηρῶσεται διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφεὴν Ἱστορίας καὶ Λογογραφίας τῆς Αἴνου ἐπὶ βραδείᾳ χιλίων δραχμῶν.

3) Προκηρῶσεται διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφεὴν Ἱστορίας καὶ Λογογραφίας τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐπὶ βραδείᾳ χιλίων δραχμῶν.

4) Οἱ συγγραφεῖς τῶν προκηρῶσομένων ἔργων θέλουσιν ἀποστείλει ταῦτα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας, καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένα, ἀνωνύμως, μετὰ συντημένου δελτίου ἐνσφραγίστου φέροντος ἐνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἐξωθεν δὲ ῥητὸν γεγραμμένον τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου.

5) Τὰ χειρόγραφα τοῦ μὲν πρὸς συγγραφεὴν Ἱστορίας καὶ Λογογραφίας τῆς Ῥαιδεστοῦ διαγωνισμοῦ γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1913.

Τὰ τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς συγγραφεὴν Ἱστορίας καὶ Λογογραφίας τῆς Αἴνου γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1914.

Τὰ δὲ χειρόγραφα τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς συγγραφεὴν Ἱστορίας καὶ Λογογραφίας τῆς Ἀδριανουπόλεως γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1915.

8) Τὰ χειρόγραφα ἐκ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται.

Ἐκ Ἀθήραις τῆ 29 Αὐγούστου 1912.

Ὁ Πρύτανης

Σ Π Υ Ρ. Π. Λ Α Μ Π Ρ Ο Σ

B.

Τῆ συντάξει καὶ χορηγίᾳ τῆς φιλομούσου κ. Σοφίας Σλήμαν ἐπὶ τῇ ἐβδομηκοστῇ πέμπτῃ ἀμφιέτηρδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

α) Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφήν ἐπισκοπήσεως ἀπεσῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Κρήτι ἀνακαταθέν καὶ ἐρευνῶν περὶ τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἑρρίκου Σχλήμαν.

β) Τὰ χαιρόγραφα, γεγραμμένα καθαρώς καὶ εὐκαταγνώστως εἰς καθαρεύουσαν Ἑλληνικὴν, γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 28 Φεβρουαρίου 1914. Ὅφειλousi δὲ νὰ εἴνε ἀνώνυμα, συνοδευόμενα ὑπὸ συντημένου θαλάσσιου ἐπιστραφίστου, φέροντος ἑνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ βλητὸν γεγραμμένον τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ χαιρογράφου.

γ) Ἡ κρίσις ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπεῖαν ἐκ δύο καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκλεγομένων καὶ ἑνὸς λογίου ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς χορηγοῦ ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Συγκλήτου.

δ) Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βραβευομένου ἔργου θέλει λάβει παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Κοπεδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ἑκαθλὸν δραχμῶν διςχιλίων.

ε) Ὁ βραβευόμενος συγγραφεὺς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐν χαιρογράφῳ εἰς τὴν χορηγὸν ὡς κτῆμα αὐτῆς, ἧτις θέλει ἐκδόσασι αὐτὸ ἰδίᾳ δαπάνῃ.

στ) Τὰ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Πρυτανείας κατατιθέμενα χαιρόγραφα θὲν ἐπιστρέφονται.

· Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1912.

Ὁ Πρόεδρος

Σ Η Υ Ρ. Π. Α Α Μ Π Ρ Ο Σ

Τὸ διπλὸν τοῦτο τεύχος ἐξεδόθη ἐν καθυστερήσει τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1912.